

Platonin runoja

I

Olemme Eretrian lapsia,
sukuja Euboian saarelta,
leirissä lähellä Susaa:
miten kauas jouduimme omasta maasta!¹

II

Kuin on ametisti kivi,
olen minä, Dionysos, juoppo.

Joko hän minut hillitsee
tai itsensä viinillä valelee.²

III

Ei sinua veistänyt Praksiteles,
ei rautainen taltta:
siinä seisot tuomittuna.³

IV

Olen merimiehen hauta,
vastapäätä maamiehen.
Yhteinen on Hades
alla maan ja meren.⁴

V

Merenkävijät!
Olkoot turvattu kulkunne
niin maalla kuin merellä.
Mutta tietäkää:
sokeina kuljemme ohi
haaksirikon merkin.⁵

Suom. Mika Saranpää

Lähteet

1. Anthologia Graeca, vol. 2, vii (259). Heimeran, München 1965.
2. Anthologia Graeca, vol. 3, ix (748). Heimeran, München 1965.
3. Anthologia Graeca, vol. 4, xvi (161). Heimeran, München 1965.
4. Anthologia Graeca, vol. 2, vii (265). Heimeran, München 1965.
5. Anthologia Graeca, vol. 2, vii (269). Heimeran, München 1965.